

ISABELLA MAAN

Isabella en het Winterfestival

Harriet Muncaster

STANDAARD UITGEVERIJ

Hoofdstuk EEN

Het was de ochtend van midwinternacht en ik werd opgewonden wakker. Op deze dag had ik het hele jaar gewacht! Midwinternacht is een bijzondere nacht voor het feeënrijk. Dan vieren we de natuur en de seizoenen. Het is de langste nacht van het jaar!

Mijn tante Kristal en oom Vink hadden ons uitgenodigd om bij hen te logeren in het Winterfeeënrijk. Ze zouden ons meenemen naar het Winterfestival. Dat betekende schaatsplezier, twinkellichtjes, warme chocolademelk, sneeuw en nog veel andere leuke, spannende dingen!

Ik sprong uit bed en trok mijn donzige pantoffels en ochtendjas aan. Om tijd te besparen, vloog ik de trap af, flapperend met mijn vampierfeevleugeltjes. Roze Konijn stuiterte achter me aan. Roze Konijn was vroeger mijn lievelingsknuffel, maar mijn mama heeft hem met haar toverstokje tot leven getoverd. Dat kan ze omdat ze een fee is.

‘Goeiemorgen, Isabella’, zei mama toen ik in de keuken kwam. ‘Goed geslapen?’

‘Een beetje’, zei ik. ‘Maar er fladderden de hele nacht vlinders rond in mijn buik. Ik ben zó opgewonden!’

Mama lachte. ‘Nou, we gaan bijna vertrekken naar het Winterfeeënrijk’, zei ze. ‘Ik heb een stevig ontbijt voor je gemaakt!’

Ze zette een kom havermoutpap voor me neer waar walnoten overheen gestrooid waren. Ik pakte de ahornsiroop. Naast me stak mijn babyzusje Honingbloesem haar vingers in haar eigen kom pap en daarna veegde ze ze af aan haar haren.

‘Ik heb ook wat voor jou gemaakt, Bartholomeüs’, zei mama.

‘Voor mij?’ zei papa, die geschokt leek. ‘Pap! Ik kan geen pap eten! Dat is niet erg vampierachtig.’

Hij is zelfs niet rood, en je weet dat ik alleen rood voedsel eet.'

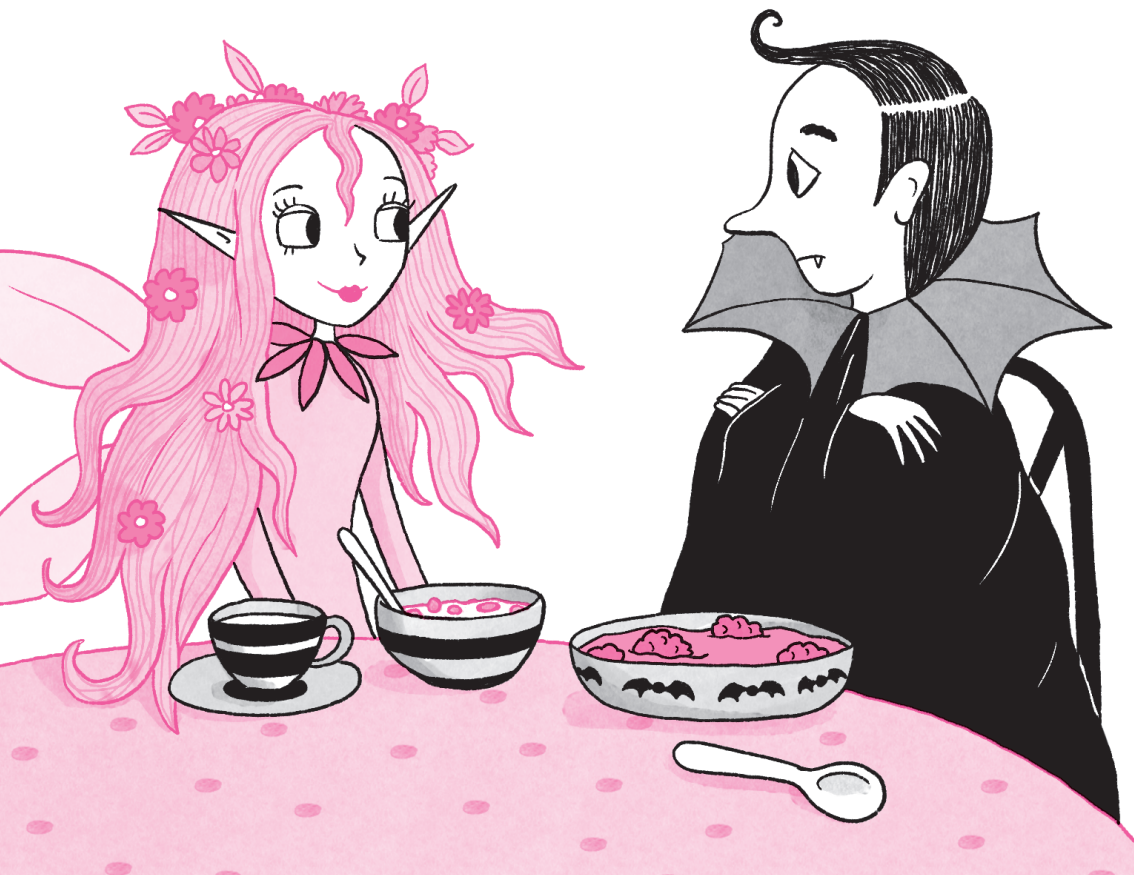
'Dat weet ik', glimlachte mama. Ze zette een kom voor papa op tafel. Ik boog me voorover om te kijken. Ze had de pap gemengd met een hoop frambozen en ze er ook overheen gestrooid.

‘O,’ zei papa, ‘dat ziet er inderdaad erg rood uit.

Dank je, Cordelia.’

‘Het is het perfecte ontbijt om je te verwarmen op een koude winterdag’, zei mama. Ze ging zitten om haar eigen pap, bestrooid met mooie

bloemblaadjes, op te eten. ‘En in het Winterfeeënrijk zal het nog kouder zijn.’

‘Brrr!’ zei papa, die zijn cape stevig om zich heen sloeg. ‘Die winterfeeën houden alles wel graag... ijsig! Ik zal mijn warmste, wolligste cape moeten aantrekken. Ik ben zo blij dat jij een zomerfee bent, Cordelia.’

‘Ik ook’, zei mama. ‘Ik vond het altijd nogal koud om een kamer te delen met tante Kristal toen we klein waren!’

Na het ontbijt rende ik weer naar boven om in te pakken. Ik zocht al mijn warmste kleren bij elkaar in mijn kleerkast.

Ik vond een warme trui met een sneeuwvlok erop die oma Sterrenspreuk voor me gebreid had, en een paar donzige, roze oorwarmers. Ik zette ze op en poseerde voor de spiegel. Ja, ik was klaar voor het Winterfeeënrijk!

**Geïllustreerd door Mike Garton, gebaseerd op originele
tekeningen van Harriet Muncaster.**

www.standaarduitgeverij.be
info@standaarduitgeverij.be

Copyright © 2023 Harriet Muncaster
Isadora Moon and the Frost Festival werd voor het eerst gepubliceerd
in het Engels in 2023. Deze vertaling is gepubliceerd
met toestemming van Oxford University Press.
Nederlandstalige uitgave: © 2024 Standaard Uitgeverij
F. Rooseveltplaats 12, B-2060 Antwerpen
Vertaling: Katleen Olaerts
Zetwerk: Debby Bruers
Alle rechten voorbehouden
ISBN 978 90 02 28102 0
D/2024/0034/325
NUR: 282
Gedrukt in de EU

